

[Hans Conrad Koefoed.]

lede Ændringsforslag. Selv om vi fra vor Side oprindelig gav Udtryk for, at man kunde lempe paa Usikkerheden derigennem, at man udsatte den ejendomsskattemæssige Virkning af den 9de almindelige Vurdering indtil videre, kan vi dog ikke anbefale at stemme for det konservative Ændringsforslag. Dette Ændringsforslag tager jo ikke noget Forbehold, som siger, at det kun drejer sig om den ejendomsskattemæssige Virkning af Vurderingen, men er saaledes affattet, at det drejer sig om alle Virkninger af den 9de almindelige Vurdering, og dette har aldrig været Hensigten fra vor Side.

Jeg maa derfor anbefale at stemme imod det konservative Ændringsforslag.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg havde meget gerne set, at der var blevet Enighed fra alle Sider i Udvalget vedrørende det foreliggende Forslag, og jeg havde egentlig troet, det var lykkedes at naa dertil, idet jeg har forstaaet — hvad der jo ogsaa fremgaar af Ordførertalerne i Dag —, at der i Virkeligheden fra samtlige Partiers Side er Enighed om det, der er det væsentlige i denne Sag. Man har fra alle Sider været klar over, at en øjeblikkelig og ubetinget altomfattende Ikrafttræden af den 9de almindelige Vurdering med alle dens Konsekvenser vilde kunne faa visse uheldige Følger. Der har fra alle Sider været Enighed om, at man vilde søge at afbøde nogle af disse Følger ved en midlertidig Foranstaltning. Det er det, der foreslaas her, og jeg forstaaer det ogsaa saadan, at selv om der er stillet et Ændringsforslag af et Mindretal, deler i Virkeligheden ogsaa dette Mindretal den Betragtning, som har været ledende for de andre Partier: at man ønsker at afbøde nogle af de uheldige Følger, jeg nævnte.

Det var saa blot Spørgsmaalet, hvilken Fremgangsmaade man skulde benytte. Som jeg sagde ved Lovforslagets første Behandling, var der meget, der talte for simpelt hen at udskyde den 9de almindelige Vurderings Konsekvenser med Hensyn til Ejendomsbeskatningen et Aars Tid — man kunde saa faa Tid til at overveje Spørgsmaalene i Skattekommissionen. Paa dette Punkt er jeg altsaa enig med Mindretallet. Der kunde være noget, der talte for dette. Derimod kan der, som jeg ogsaa sagde ved første Behandling, ikke være Tale om ogsaa at udskyde Konsekvenserne med Hensyn til Formueansættelsen — det vilde blive alt for farligt i Betragtning af de Krav, der saa vilde

blive stillet fra Ejere af anden Slags Formue end fast Ejendom.

Der har ikke i Udvalget kunnet opnaas Enighed om en simpel Udskydelse af Konsekvenserne af den nye Vurdering med Hensyn til Ejendomsbeskatningen. Derimod er der opnaaet Enighed om en Løsning af den anden Vej, jeg ogsaa antydede ved første Behandling, nemlig en Forhøjelse af de skattefrie Fradrag, og dette kan jo nu ventes gennemført, baade med Hensyn til Fradrag pr. Ejendom og Fradrag pr. Lejlighed. Jeg kan tiltræde de af Flertallet foreslaaede Ændringer paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard henstillede til mig til sin Tid at optage til Overvejelse Spørgsmaalet om en Nedsættelse af den Procent af Ejendomsskylden, der skal opgives ved Indtægtsopgørelsen som Lejeværdi af Bolig i egen Ejendom. Det er jo rigtigt, at saafremt Renteniveauet holder sig paa den nuværende lave Højde, altsaa en Højde, der er væsentlig lavere end før Krigen, er det et stort Spørgsmaal, om 6 pCt. ikke er for høj en Procent. Man maa antage, at Forholdet mellem Lejeværdi og Bygningsværdi vil blive forskudt, naar Renteniveauet nedsættes, og det er min Opfattelse, at saafremt det nuværende lave Renteniveau holder sig, vil det være rimeligt at nedsætte de 6 pCt. af Ejendomsskyldværdien til f. Eks. 5 pCt., naar engang den nye Ejendomsskyldvurdering skal træde i Kraft paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Kolbjørn talte om Omegnskommunerne, der indtager en Særstilling, idet de jo i Virkeligheden i saa mange Henseender, navnlig i økonomisk Henseende, er at ligestille med den By, i hvis Omegn de ligger. Jeg kan dele denne Betragtning. Det vilde imidlertid næppe være gør ligt i den meget korte Tid, der er levnet til Behandlingen af det foreliggende Spørgsmaal, at tilvejebringe en tilfredsstillende Løsning af dette Problem. Man maa jo nemlig erindre, at det ikke blot er København, der har Omegnskommuner. Jeg kender meget til en anden, noget mindre, men dog ret stor By, nemlig Aarhus, der ogsaa har betydelige Omegnskommuner, hvor lignende Forhold gør sig gældende. Men jeg vilde tro, at man under den mere principielle Gennemgang af vort Ejendomsskattesystem, der foretages i Skattekommissionen, bør overveje at give større bymæssigt bebyggede Landkommuner en Stilling, der ligestiller dem med Bykommunerne, i Stedet for at de nu i alle Henseender er at sidestille med Landkommunerne.